

αὐτάρ ἐπ' αἰγλήντι Θρόνῳ ὑψὶ ἴδυτο λαμπρῶς·
πάρ δὴ οἱ αὖ Δακίης ἡγύτορες, ὡς ἐπέσοικε,
Θεοπέσιοι Νομέες τὸ εὐπατριδέων θεοὶ ἄριστοι
εἶξεῖς ἔχοντο κατὰ κλισμὸς ἔυτύχτες,
τόφρος ἀγανοῖς ἐπέεσσι προσηύδα μελιχος ἀρχός.

Κέκλυτέ μεν Δακέων Ηγύτορες εὗ γεγαῶτες.
ὑμῖν μὲν πόρες δὴν Θεὸς ἀμβροτος ἄλγεα τλῆναι,
κύδεά τε σουσέντα μάλα συγερῆν κατὰ χάρμην
ἀργαλέην· ή πάντας ἐσίνατο ἦφατό τ' αἰγῶς.

70 ή κακὰ μιντὸς ἔοργος, ὑμιν δὲ εὐ πάματα τεῦξε,
πολλῶν δώματ' ἐπρησε καὶ ἀθρόα κτύματ' ἀπιμύρα.
τάνεκεν εἰσερόων μέγα κύδομαι ηδὲ ἐλεισω.
Ἐτι γάρ εἰ πολέμοιο δυσαχθέος ἐδλὸν, ἀσὶ δὲ
πῆματε καὶ κακότις· φιλότης ξύμπαντα δὲ εἴξει.
νῦν ἄρα χρυσοὶ κακῶν μὲν ἔρων πάμπαν ἐσεῖται,
ἔμπαλι δὲ οἵμιοις ἀγαθῶν, βίος ὅλβιος ἡσύχιος τε·
δὴ γάρ ἄναξ κρατερός με προείλετο νεύματι Θείῳ,]
καί με ἀριπρεπέως προέικε μὲν ἐγγυαλίξας
σκῆπτρὸς ἐρικυδέα μοι, πολλὰ κρατερῶς δὲ ἐπέτελεν,

80 ὄφροι πιεσὸς ἐών, ὑμιν δὲ λίνη ἀγανόφρων,
εὗ δὲ μάλιστάν τε Θέμιστος ἀνὴρ γεμονεύω,
ὄφρα τε λαὸν ἀπαντὸς ἐσαγείρω πλαζόμενον δὴν
ὔρε ἀνὰ σκιόεντ', ἀνὰ βήσσας, ἀποδαπήντε,
ὄφρα μιν ἀμπαύσω τε καὶ ὅλβιοδαίμονα τεύξω.
ἐκ δὲ ὑμῖν ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσαι·
ναι δὴ ἐγὼν αἰεί τε μετέσσομαι ὑμιν πατήρ ὡς